

Selvsmål - det evaluerede liv

Karen Lisa Salamon, Gyldendal 2007.

Af Vibeke Lorentzen, cand. cur. Ph.D., Forskningslektor, Center for Sygeplejeforskning - Viborg.

Selvsmål - det evaluerede liv er ifølge bogens omslag en kritisk beretning fra den danske dagligdag, hvor vi administrerer hinanden med smileys og strenge tidsmålinger, og hvor alt, der ikke kan sættes på regnskab og evalueres og rationaliseres, er værdiløst. Bogen præsenteres som et opgør med en kultur, hvor managementbølgen har bredt sig fra direktionsgangene og helt ud i livets mest intime områder - kærlighedslivet, kropskulturen, religionen og vores selvopfattelse.

Bogen omhandler således et særdeles aktuelt og spændende emne skrevet af Karen Lisa Salamon, der har en ph.d. i ledelse fra Copenhagen Business School og som er magister i antropologi og lektor på Danmarks Designerskole. Hun bruger 161 sider på emnet, fordelt på fire kapitler med overskrifterne: *Management, Regnskab og faktura, Ægthed og betydning og Alternativer?*

Karen Lisa Salamon er en fremragende ord ekvilibrist, men som læser får man allerede på de første sider indtryk af, at bogen er blevet til i hastværk. Kapitel 1 starter således:

Arbejdsløsheden er lav og statskassen har overskud som aldrig før.

"Det går bedre i Danmark end nogensinde" siger statsministeren i sin nytårstale (note)

Vi har aldrig været rigere. På forsiden af lokalavisen og således fortsætter Salamon uden introduktion af emnet og med notehenvisninger til citater om alt mellem himmel og jord. F.eks. præsenteres læseren på side 74 for afsnit om

mål og målestokke og på side 82 for generel historisk og global baggrund, - afsnit som med fordel kunne være bragt i bogens indledning. Tilbage står læseren med en lang række tematikker, og Salomons gode eksempler, der er relevante i forhold til emnet, men som falder over hinanden i en ustruktureret fremstilling.

Visse temaer bliver desuden, ud fra min betragtning, behandlet alt for overfladisk. Det gælder f.eks. begrebet kald på side 105 - 107 og selve bogens afslutning, som er særdeles svag.

Bogen kommer således til at fremstå - ja faktisk - som et selvmål, og det er ærgerligt, for som læser er jeg ikke i tvivl om, at Karen Lisa Salamon har meget at bidrage med til dette emne.